

[Martin Sørensen (Peterslund).]

lertid i god Gænge. Dette gælder særlig for de senere Aars Vedkommende. Tallene for disse viser, at Opsparingen har antaget meget passende Former, at Opsparingen er vokset, og at den er i Stand til endogsaa uden udenlandske Laan, som man tidligere har gjort Anvendelse af, at forsyne det hjemlige Forbrug. Det er da ogsaa saadan, at man under den nuværende Skattelov har taget Hensyn til det Tilfælde, at der foregaar en ringe Formueafkastning, idet Loven indeholder Regler for Nedsættelse af Formueskatten, naar Indkomsten ikke udgør 3 pCt. af Formuen. Er Indkomsten f. Eks. 0, nedsættes Formueskatten med 80 pCt. Endvidere gives der Formuer under 100 000 Kr. Nedsættelse efter den saakaldte Femtedels-Regel, saaledes at Indkomster under 2 000 Kr. kun betaler 2/5 af Formueskatten; Indkomster mellem 2 000 og 3 500 Kr. betaler 3/5 Formueskat, og Indkomster mellem 3 500 og 4 500 Kr. betaler 4/5 Formueskat. Først naar Indkomsten er over 4 500 Kr., betales den fuld Formueskat, der for en Formue paa 100 000 Kr. beløber sig til 345 Kr. eller 3 Kr. 45 Øre af hvert Tusinde Kroner. Hvis der ingen Indkomst er, nedsættes Skatten, som før nævnt, med 80 pCt. og udgør da i alt 69 Kr. Der er altsaa i den gældende Skattelov taget Hensyn til Formuer med lille Afkastning. Men naturligvis, saa længe vi har et System med Skat paa Grundbesiddelse og Bygninger, kan det forekomme, at der maa betales Skat af Formuen, uanset at den intet Udbytte giver. Det bliver næppe anderledes foreløbig. Maaske Bygningsskatterne kan blive lempet noget, idet det ikke synes indlysende rigtigt, at der skal betales Skat i al Fremtid af en Bygning, som baade er dyr at bygge og ofte meget vanskelig at laane Penge til at faa rejst, og til hvis Opførelse der anvendes en Del af den overflødige Arbejdskraft.

Men skulde man ind paa Tanken om en Formueafkastningsskat ud over, hvad der er gældende for Øjeblikket, kunde man formentlig ikke nøjes med at nedsætte Skatten paa Formue, naar denne giver ringe eller intet Udbytte. Skatten maatte da formentlig forhøjes, naar Formuen gav stort Udbytte, uanset at Udbyttet beskattes særligt gennem Indkomstskatten. Saa vidt jeg erindrer,

blev Formueskatten i sin Tid nedsat fra 25 pro mille til de nugældende 16 pro mille, der svares, naar Formuen er over 1 Mill. Kr. Heraf fremgaar, at Finansministeren — jeg antager ikke, at den nuværende højtærede Finansminister fungerede paa det Tidspunkt — ogsaa i tidligere Tid har taget Hensyn til Formueejers berettigede Interesser.

Landets finansielle Forhold er i god Orden, vor Gæld er ikke stor, og vore Indtægter er tilstrækkelige til at dække Udgifterne, saa der er Balance paa Driftsregnskabet. Hvis alt var fortsat som i de sidste Par Aar, vilde vi være i Stand til at afvikle Krisens Efterveer og konsolidere vor Stilling.

Nu er det anderledes. En ny vanskelig Tidsperiode er indledet, og ingen kan overse, hvilke Vanskeligheder den indebærer for vort Land: Hindring af den frie Omsætning, Produktionsnedgang, Arbejdsløshed og tyngende Skatter. Under saadanne Omstændigheder maa det da hilses med Tilfredshed, at de Udgifter, der er en Følge af de opstaaede nye Vanskeligheder, dækkes af Skatter, saaledes som det er foreslaaet af den højtærede Finansminister, Skatter, der svares af de ikke helt daarlige Indtægter i 1938. Kalenderaaret 1939 vil nok ogsaa vise et taaleligt Resultat, men derefter ligger det hele hen i det uvisse, og det vil ikke tjene noget Formaal at forsøge at spaa om, hvad der vil komme; det kan vi tidligt nok komme til at stifte Bekendtskab med.

I den Betænkning, som Folketingsudvalget har afgivet, henstiller Udvalget til Finansministeren ved kommende ekstraordinær Beskatning at optage Spørgsmaalet om Beskatning af Andelselskaber og Brugsforeninger m. m. til Undersøgelse. Efter min Opfattelse, som er grundet paa mange Aars Erfaring og mit Kendskab til en Brugsforening, der i ca. 15 Aar har betalt Skat i Henhold til Lovens Bestemmelser, vil en almindelig paabudt Beskatning af Brugsforeninger blive en Skuffelse for dem, der nu er saa stærkt interesserede deri. Brugsforeninger kan nemlig saavel som en Købmand befri sig for Skattepaalæg ved at sælge Varerne saa billigt, at der intet Overskud bliver. Dette praktiseres i mange Brugsforeninger, og den Kategori af Foreninger anses for at være de haardeste Kon-